ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Του **Αγγελου Χάγιου***

Η εκλογική πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα σημαντικό στοιχείο των ευρωεκλογικών αποτελεσμάτων. Εξασφαλίστηκε ωστόσο όχι σε συνθήκες ανόδου του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μαζικής καταδίκης των αστικών κομμάτων εξουσίας Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ.

Το σύνθημα του ΣΥΡΙΖΑ «πρώτη φορά Αριστερά» δεν απέδειξε την ικανότητά του να διεμβολίζει τη συντηρητική παράταξη. Είχε μια προπαγανδιστική χρησιμότητα ως συμβολισμός και ως πίεση στην υπόλοιπη Αριστερά, ειδικά την αντικαπιταλιστική. Αυτό, δυστυχώς, συνδυάζεται με την επιδίωξη «αυτοδυναμίας» όχι με όρους κοινωνικής πλειοψηφίας, αλλά με το μπόνους των 50 εδρών. Με την αναζήτηση στηριγμάτων μέχρι και τη λεγόμενη πεφωτισμένη Δεξιά. Με τον εφησυχασμό του λαού για την επερχόμενη όξυνση της ταξικής πάλης και την επιχειρούμενη ανασυγκρότηση του αστικού συνασπισμού εξουσίας.

Πρώτη φορά η κομμουνιστική Αριστερά ήταν «πρώτη» στην κοινωνία την περίοδο της ΕΑΜικής επανάστασης. Οι λαογέννητοι θεσμοί της ΕΑΜικής Ελεύθερης Ελλάδας αποτελούν πραγματικό σημείο αναφοράς απάντησης στο ζήτημα της εξουσίας. Οχι με όρους αστικής ανάθεσης, αλλά άσκησής της από τον ίδιο τον λαό με τις μορφές που έχτισε ο ίδιος μέσα στον αταλάντευτο αγώνα του. Ταυτόχρονα, αξιολογούμε την εμπειρία συνύπαρξης της Αριστεράς στην κυβέρνηση με αστικές δυνάμεις στο πλαίσιο του συστήματος κυριαρχίας τους. Πρέπει να αποτιμηθεί το αποτέλεσμα τόσο της συγκυβέρνησης ΚΚΕ/ΕΑΜ με τον Γ. Παπανδρέου το 1944 όσο και των κυβερνήσεων συνεργασίας με τη Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ τη διετία 1989-1990. Εντελώς πρόσφατα είχαμε τρικομματική κυβέρνηση Ν.Δ.- ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ. Ποια είναι τα πολιτικά όρια της συστημικής Αριστεράς από τη ριζοσπαστική Αριστερά, όταν βλέπουμε την επιδίωξη κάποιων απ’αυτές τις δυνάμεις να συγκυβερνήσουν με τον ΣΥΡΙΖΑ;

Το ζήτημα της Αριστεράς δεν είναι θέμα αυτοχαρακτηρισμού, ούτε ζήτημα διάταξης σε ένα υποβαθμισμένο και υποτελές στη βούληση του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου Κοινοβούλιο. Και ακόμη περισσότερο στο Ευρωκοινοβούλιο! Η αριστερή πολιτική νοείται μόνο ως πολιτική υπέρ των συμφερόντων της εργατικής τάξης και κατά της οικονομικής και κοινωνικής εκμετάλλευσης της κοινωνικής πλειονότητας μέσα στο καπιταλιστικό πλαίσιο. Η Αριστερά είναι εξ ορισμού αντικαπιταλιστική από την άποψη της κοινωνικής στόχευσής της και επομένως ανατρεπτική και επαναστατική σε ό,τι αφορά τον δρόμο της απέναντι στο σύστημα και την τάξη που επιβάλλονται σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο με την οικονομική και πολιτική βία. Αριστερά και αριστερή πολιτική στην Ελλάδα είναι έννοιες συνώνυμες με την κατάργηση των μνημονίων και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων των ηγεμονικών δυνάμεων της Ε.Ε. και του ΔΝΤ, με την πλήρη απασχόληση, τον δημόσιο κοινωνικό όφελος, τη δημοκρατία και ελευθερία στην παραγωγή και την κοινωνική ζωή, που προϋποθέτουν ανατροπή της καπιταλιστικής κυριαρχίας, της φυλακής της ευρωζώνης, της Ε.Ε., του ΝΑΤΟ και του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού.

Αναζήτηση άσκησης «αριστερής πολιτικής» μέσα σε αυτό το πλαίσιο, όχι μόνο διακηρύχτηκε και άλλοτε, αλλά δοκιμάστηκε με τραγικές συνέπειες τόσο για τα εργατικά λαϊκά στρώματα όσο και για την Αριστερά και τη στρατηγική της. Το παράδειγμα της Κύπρου είναι το πλέον πρόσφατο. Οι αντίστοιχες παλιότερες εμπειρίες σε Ιταλία και Γαλλία δεν οδήγησαν στην κατάταξη της Αριστεράς σε συστημική δύναμη και την έκφραση της κοινωνικής δυσαρέσκειας από την Ακροδεξιά;

Οι κομμουνιστές και η επαναστατική Αριστερά δεν συμμετέχουν σε τέτοιες κυβερνήσεις. Με όπλο ένα ισχυρό λαϊκό κίνημα, χωρίς αναμονή, και ειδικά στην αρχική φάση, θα αξιοποιούνται τα όποια αντιφατικά χαρακτηριστικά των κυβερνήσεων αυτών, η σχετική αστάθειά τους, η απόστασή τους από τα αντικειμενικά συμφέροντα του λαού που τις ψήφισε, ώστε με την ανεξάρτητη, μαζική, ανένδοτη δράση του λαού είτε να επιβάλλονται και να υπερασπίζονται φιλολαϊκά μέτρα και κατακτήσεις, είτε να ματαιώνονται και να ανατρέπονται τα αντεργατικά, φιλοσυστημικά, φιλοΕΕ μέτρα.

Ο άμεσος στόχος της ανατροπής της αντεργατικής αντιλαϊκής λαίλαπας και του μαύρου μετώπου κυβέρνησης-Ε.Ε.-κεφαλαίου απαιτεί την ενότητα δράσης των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς για την οικοδόμηση ενός αγωνιστικού εργατικού και λαϊκού μετώπου ρήξης-ανατροπής, μιας μαχητικής συμπαράταξης για πολιτικό αγώνα και κίνημα που θα αλλάξει την ατζέντα και θα ανοίξει τον δρόμο να πάμε αλλιώς.

***Μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**

efsyn.gr